
Dokument na rokovanie

B9-0539/2021

19.10.2021

NÁVRH UZNESENIA

predložený na základe vyhlásení Rady a Komisie

v súlade s článkom 132 ods. 2 rokovacieho poriadku

o kríze právneho štátu v Poľsku a nadradenosti práva EÚ
(2021/2935(RSP))

Ryszard Antoni Legutko, Mazaly Aguilar, Adam Bielan, Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Ryszard Czarnecki, Margarita de la Pisa Carrión, Carlo Fidanza, Raffaele Fitto, Anna Fotyga, Michiel Hoogeveen, Ladislav Ilčíč, Patryk Jaki, Krzysztof Jurgiel, Karol Karski, Beata Kempa, Izabela-Helena Kloc, Joanna Kopcińska, Zdzisław Krasnodębski, Elżbieta Kruk, Zbigniew Kuźmiuk, Beata Mazurek, Andżelika Anna Możdżanowska, Tomasz Piotr Poręba, Elżbieta Rafalska, Rob Rooker, Robert Roos, Bogdan Rzońca, Jacek Saryusz-Wolski, Raffaele Stancanelli, Beata Szydło, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Grzegorz Tobiszowski, Valdemar Tomaševski, Evžen Tošenovský, Witold Jan Waszczykowski, Jadwiga Wiśniewska, Jan Zahradil, Anna Zalewska, Roberts Zile, Kosma Złotowski
v mene skupiny ECR

**Uznesenie Európskeho parlamentu o kríze právneho štátu v Poľsku a nadradenosti práva EÚ
(2021/2935(RSP))**

Európsky parlament,

- so zreteľom na články 2, 5, 7 a 19 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ),
- so zreteľom na článok 132 ods. 2 rokovacieho poriadku,
- A. keďže poľský ústavný súd vydal 7. októbra 2021 rozsudok vo veci K 3/21, v ktorom uviedol, že určité výklady niektorých ustanovení ZEÚ spôsobom, ktorý vedie k nadradenosti medzinárodného práva nad poľskou ústavou, t. j. najvyšším zákonom Poľska, je v rozpore s touto ústavou;
- B. keďže 12. októbra 2021 bol tento rozsudok uverejnený v úradnom vestníku Poľska *Dziennik Ustaw*, čím sa v poľskom právnom systéme stáva záväzným;
- C. keďže poľský ústavný súd od roku 2005 opakovane vyhlasoval, že nadradenosť ústavného práva nad inými prameňmi práva vyplýva priamo z poľskej ústavy; keďže tieto rozhodnutia boli vydané rôznymi zloženiami ústavného súdu, ktorého členovia boli zvolení za všetkých politických usporiadaní od pristúpenia Poľska k EÚ;
- D. keďže už v roku 2005 ústavný súd, ktorému predsedal sudca Marek Safjan, stanovil zásadu, že „ústava je najvyšším zákonom Poľskej republiky vo vzťahu ku všetkým medzinárodným dohodám, ktoré záväzne prijme, vrátane dohôd o prevode právomocí v určitých záležitostiach“ a že „na území Poľska prednostne platí a uplatňuje sa [poľská] ústava“¹;
- E. keďže táto zásada bola potvrdená v následných rozsudkoch ústavného súdu vrátane rozsudku z 19. decembra 2006 (vo veci P 37/05), v ktorom sa uvádza, že „ústavný súd je povinný chápať svoje stanovisko takým spôsobom, že v otázkach zásadného významu a systémovej povahy si zachováva pozíciu „súdu poslednej inštancie“ s ohľadom na poľskú ústavu“, ako aj rozsudku z 24. novembra 2010 (vo veci K 32/09), v ktorom sa uvádza, že „prevod právomocí na EÚ nemôže byť v rozpore so zásadou nadradenosti [poľskej] ústavy ani v rozpore so žiadnym ustanovením [poľskej] ústavy“;
- F. keďže ústavné súdy rôznych krajín EÚ opakovane skúmali ústavnosť práva EÚ a pri mnohých príležitostiach vyhlásili, že národné ústavy majú nadradenosť nad právom EÚ; keďže najmä nemecký spolkový ústavný súd, taliansky ústavný súd, český ústavný súd a dánsky najvyšší súd zastávajú názor, že právo EÚ a činnosť Súdneho dvora Európskej únie podliehajú preskúmaniu z hľadiska ústavných noriem vrátane tých, ktoré vymedzujú hranice právomocí prenesených na EÚ daným členským štátom;
- 1. zdôrazňuje, že rozsudok poľského ústavného súdu zo 7. októbra 2021 je v súlade s

---

¹ Rozsudok vo veci K 18/04 z 11. mája 2005.

predchádzajúcou judikatúrou poľského ústavného súdu a mnohých ďalších ústavných súdov a tribunálov v celej Európe;

2. zastáva názor, že Poľsko dodržiava záväzné normy práva EÚ, pokiaľ sú stanovené v oblastiach, ktoré sú výslovne a jasne prenesené na EÚ v zmluvách;
3. zdôrazňuje, že rozsudok nemá vplyv na žiadne oblasti, v ktorých má EÚ právomoci, ktoré jej boli výslovne a doslovne zverené zmluvami EÚ;
4. zastáva názor, že preskúmanie súladu práva EÚ s národnými ústavami je bežnou praxou v Európe a že toto samo osebe obmedzuje uplatňovanie zásady nadradenosti práva EÚ nad vnútroštátnym právom;
5. zdôrazňuje, že postavenie ústavných súdov členských štátov ich oprávňuje a povoľuje vyhlásiť sa za „ochrancov ústav“ a v konečnom dôsledku je na ústavnom súde, aby rozhodol o zákonnosti a platnosti pravidiel na príslušnom území;
6. zdôrazňuje, že EÚ podľa zmlúv nie je supervel'mocou, ale združením zvrchovaných štátov;
7. konštatuje, že rozsudky súdov a tribunálov iných krajín nepredznamenávali odchod daných krajín z EÚ, keďže takéto rozhodnutia len zdôrazňujú nadradenosť národných ústav v oblastiach, v ktorých EÚ nemá právomoci prenesené členskými štátmi;
8. vyjadruje poľutovanie nad tým, že odporcovia tohto rozsudku ho niekedy označujú za dôkaz želania Poľska vystúpiť z EÚ;
9. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Komisii, Rade a vládam a parlamentom členských štátov.